

Merelbeekse ambassadeurs gelauwerd

Op 8 juli ontvingen Wouter Hamelinck en Jolien D'Hoore de titel van Merelbeekse ambassadeur tijdens de academische viering naar aanleiding van de Vlaamse Feestdag. Deze eretitel is een erkenning voor personen of organisaties die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de uitstraling van onze gemeente.

Ultraloper Wouter Hamelinck haalt wereldniveau

Wouter Hamelinck, ook bekend als "de kleine yeti", schuwt als ultraloper geen extreme inspanningen. Van marathons evolueerde hij naar ultralopen, wedstrijden boven de marathonafstand.

Wat is ultralopen eigenlijk?

Ik ben al beginnen te lopen begin jaren negentig en probeerde alle werp-, loop- en springvarianten. Mettertijd werd duidelijk dat mijn grootste talent in langeafstandslopen lag. Zo kwam ik terecht bij mijn huidige trainer Robert Bracke, een marathonspecialist. Bij ultralopen gaan we nog verder dan de marathonafstand van circa 42 km. Er bestaan ultralopen van vele honderden en zelfs enkele duizenden kilometers.

Wat is jouw grootste prestatie?

In november 2010 eindigde ik tweede in de Himal Race III. Die etappeloop van Tibet naar Nepal is wellicht een van de zwaarste ter wereld. We legden 850 km af door afgelegen berggebieden, van Mount Kailash in Tibet tot de Poon Hill in Nepal. De deelnemers moesten tien bergpassen op meer dan 5000 meter hoogte overwinnen. In vorige edities slaagden alleen de sherpa's erin zo hoog in het klassement te eindigen. Van de zevenentwintig gestarte deelnemers bereikten er ten slotte maar elf de aankomst.

Waarom denk je terwijl je zo lang loopt? Of zweef je gewoon lekker weg op de 'runner's high'?

Dat wisselt sterk, maar je moet daar zeker geen hoogstaande verwachtingen van hebben. Meestal is het gewoon waar ik heen moet, of wat me die dag bezig houdt. Eigenlijk is dat niet zo heel verschillend van de gedachten die je hebt wanneer je met de auto rijdt.

Moet je niet onmenselijk veel trainen om dergelijke afstanden aan te kunnen?

De afstanden kan volgens mij iedereen met wat conditie aan. Dat is geen enkel probleem. Het is de vraag hoe snel je die afstanden wil afleggen. Als je voor de knikkers wilt meespelen moet er getraind worden. Dat is zo voor alle afstanden en zeker niet alleen bij het ultralopen.

Zelf probeer ik wekelijks twintig uur te lopen. Gewoonlijk zijn dat er tien tijdens de week en nog eens tien tijdens het weekend. Dat lijkt veel, maar maakt eigenlijk gewoon deel uit van mijn manier van leven. De ene hangt elke avond een paar uren voor de tv, de andere gaat dan lopen. Ik verkies het laatste.

Je loopt door woestijnen, hooggebergten, Amerikaanse staten en nog veel meer. Komt ook het Merelbeekse groen aan bod om de benen uit te slaan?

Natuurlijk. Merelbeke is prachtig om te lopen. We hebben in onze eigen gemeente een prachtige afwisseling van bossen zoals het Gentbos en het Heilig Geestgoed, meersen, velden en een paar flinke kuitenbijters zoals rond Munte. In de gemeente zijn de veldwegels ook vrij goed bewaard gebleven. Het is een waar plezier om via al die kleine paadjes de gemeente te verkennen. Het is echt niet nodig om ver te reizen om op mooie plaatsen te komen. Wie het moois in eigen streek niet meer ziet, heeft volgens mij niets van reizen begrepen.